

Ogłoszenia parafialne

Niedziela Zesłania Ducha Świętego

9 czerwca 2019

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

9 - 16 VI 2019r.

* Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej codziennie po Mszy św. o godz. 18⁰⁰.

Kalendarium liturgiczne:

Poniedziałek, Święto Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła. Msze święte o 7⁰⁰ i 18⁰⁰.

Wtorek, wspomnienie św. Barnaby, apostoła.

Środa, wspomnienie 108 męczenników II wojny światowej.

Czwartek, święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Wspomnienie św. Antoniego z Padwy, prezbitera i doktora Kościoła. W ramach spotkań formacyjnych duchowości karmelitańskiej zapraszamy na kolejną konferencję. Prowadzi o. dr hab. Jerzy Skawroń OCarm. Rozpoczęcie po Mszy św. o godz. 18.00.

Piątek, wspomnienie Św. Michała Kozala, biskupa i męczennika.

Niedziela, Spotkanie modlitewne Rodziny Szkaplerznej o godz. 18⁰⁰ połączone z 20- leciem beatyfikacji o. Hilarego Pawła Januszewskiego, karmelity. Jest On w gronie 108 męczenników II wojny światowej, których beatyfikował Jan Paweł II w Warszawie w 1999 roku. Z jego życiem można się zapoznać zwiedzając wystawę w prezbiterium naszego kościoła. Serdecznie zapraszamy.

W ostatnią niedzielę podczas pożaru spłonęła część zadaszania na kościele św. Piotra i Pawła. Wspólnota parafialna wraz z proboszczem księdzem Cezarym Annusewiczem od przeszło 20 lat zmagają się z odbudową kościoła. W ramach solidarności w przyszłą niedzielę 16.06.2019r. będzie można złożyć dobrowolne datki do puszki przy wyjściu z kościoła.

---

www.gdansk.karmelici.pl

www.karmelici.pl

12. czerwca wspomnienie liturgiczne:

bł. o. Hilarego Januszewskiego, prezbiter i męczennik

Hilary Januszewski urodził się 11 czerwca 1907 r. W Krajenkach / Pelplin / i otrzymał imię Paweł. Od swoich rodziców, Marii i Marcina wyniósł umiłowanie Boga i ludzi.

Szkołę podstawową ukończył w [Greblinie](#) (parafia [Wielki Garc](#)). Następnie uczęszczał do gimnazjum w Sucharach, którego nie ukończył z powodu braku środków finansowych. Wstąpił do Zakonu karmelitańskiego. Ukończył nowicjat w Lipinach k/ Pilzna, a 30 grudnia 1928 r. i złożył profesję wieczystą. Na zakończenie studiów filozoficznych w Krakowie został wysłany do Collegio Internazionale Sant'Alberto w Rzymie. Święcenia kapłańskie przyjął 15 lipca 1934 r. Uzyskał lektorat z teologii i nagrodę dla najlepszych studentów rzymskiej Akademii św. Tomasza, w 1935 r. powrócił do macierzystego klasztoru w Krakowie.

Po powrocie został mianowany profesorem teologii dogmatycznej i historii Kościoła w Instytucie Prowincji Polskiej w Krakowie. 1 listopada 1939 r. o. Eliseus Sánchez-Paredes, Inspektor, mianował go przełożonym Wspólnoty krakowskiej. W tym czasie Polska była już okupowana przez Niemców. Rok później najeźdźcy zarządzili aresztowanie wielu zakonników i księży. 18 września 1940 r. Gestapo deportowało czterech braci z Karmelu w Krakowie. W grudniu, kiedy aresztowano innych braci, ks. Hilary postanowiła przedstawić się w zamian za starszego i chorego zakonnika. Od

tego dnia rozpoczęła się jego Kalwaria. Został wysłany do więzienia Montelupi (Kraków), następnie do obozu koncentracyjnego Sachsenhausen, a w kwietniu 1941 r. do obozu koncentracyjnego Dachau. Tam był wzorem życia modlitewnego, zachęcał innych i dawał nadzieje na lepsze jutro. Wraz z innymi karmelitami, wśród których był błogosławiony Tytus Brandsma, często włączali się w modlitwę.

Tymczasem w baraku 25 obozu koncentracyjnego rozprzestrzenił się tyfus. Aby pomóc chorym, 32 księży przedstawiło się władzom. Kilka dni później ks. Hilary Januszewski spontanicznie dołączył do grupy. Jego apostołat trwał 21 dni, ponieważ zarażony tyfusem zmarł 25 marca 1945 r., na kilka dni przed wyzwoleniem obozu koncentracyjnego. Jego ciało zostało skremowane w krematorium w Dachau.

Ks. Hilary Januszewski został beatyfikowany przez Jana Pawła II 13 czerwca 1999 r. Podczas jego wizyty apostolskiej w Warszawie. Z tej okazji papież beatyfikował 108 polskich męczenników II wojny światowej, ofiar nazistowskich prześladowań.

„Wierni w małych, wierni w wielkich...”

**List ks. Josepha Chalmersa
Przełożonego Generalnego Karmelitów
z okazji beatyfikacji o. Hilary Januszewskiego, O.Carm.**

13 czerwca 1999 r

Drodzy bracia i siostry w Karmelu,

Ojciec Święty, Papież Jan Paweł II, podczas wizyty apostolskiej w Polsce, beatyfikuje 108 męczenników, którzy byli ofiarami prześladowań nazistowskich podczas II wojny światowej. Wśród nich jest nasz brat, ojciec Hilary Januszewski.

Dachau i karmelici

Wraz z pewnymi wspaniałymi osiągnięciami ludzkimi, naukowymi, społecznymi i politycznymi, dwudziesty wiek, obecnie zbliżający się ku końcowi, pozostawi nas z wieloma strasznymi nazwami: Auschwitz, Hiroszima, Rwanda i inne, w którym był horror, barbarzyństwo i lekceważenie godności ludzkiej oraz obóz koncentracyjny w Dachau. Był to pierwszy obóz koncentracyjny otwarty przez narodowy nacjonalizm w marcu 1933 r. na terenie byłej fabryki broni i zarazem ostatnim wyzwoleniem 29 kwietnia 1945 r. Nazwa tego barbarzyńskiego miasta, niedaleko Monachium, słynącego z XIX-wiecznej szkoły malarstwa i gościnności jego mieszkańców, stała się na zawsze związana z obozem koncentracyjnym.

16 lipca 1942 r. odbyła się niezwykła tajna ceremonia z okazji święta Matki Bożej z Góry Karmel. W Dachau kilku karmelitów z różnych części więziono w barakach zarezerwowanych dla duchowieństwa. Tego ranka, o świcie, przed wyruszeniem do pracy przymusowej, zakonnicy połączyli ręce, aby świętować, pomimo przerażających okoliczności, z faktu, że nawet tam mogą być i wytrwać w sub tutela matris.

Jednym z nich był ojciec Titus Brandsma, holenderski karmelita, dziennikarz i wykładowca na Uniwersytecie Nimega (którego był rektorem Magnificus), więziony za obronę praw prasy katolickiej przeciwko siłom dominacji i za próbę uratowania grupy żydowskich dzieci. Został beatyfikowany przez Jana Pawła II w listopadzie 1985 r. Jednym z jego towarzyszy był brat Rafael Tjihuis, który był z nim w ostatnich dniach życia, i był głównym świadkiem tych dramatycznych wydarzeń.

Był tam także ojciec Albert Urbański, polski karmelita, który napisał kilka listów do Kurii Generalnej w Rzymie wkrótce po wyzwoleniu obozu w maju 1945 r. Opisując swoje doświadczenia z lat, w których został pozbawiony wolności i najbardziej podstawowych praw, dał przykład, oddając się służbie Zakonowi od samego początku. Ojciec Albert Urbański napisał jedno z pierwszych relacji o obozie i życiu księży. Po wojnie piastował odpowiedzialne stanowiska w Zakonie. Był prowincjałem od 1964 do 1967 r. oraz pierwszym prezesem Studium Josephologiae Calissiae (w ramach Polskiego Studium Mariologiae).

Kilku innych polskich karmelitów uwięziono w obozie, niektórzy z nich przeżyli piekło w Dachau, i bardzo mocno naznaczeni zostali zarówno w wymiarze fizycznym, jak i psychicznym. Niektórzy stracili życie. Wśród nich znajdziemy księdza biskupa Michała Kozala, który zmarł w wigilię Wniebowstąpienia Pańskiego w 1942 r. przez wyczerpanie z powodu ciężkiej pracy na polach, ks. Szymon Buszta, który zmarł kilka tygodni po ks. biskupie Michale Kozalu, również w wyniku wyczerpania fizycznego i psychicznego, ks. Bruno Makowskiego. Razem z nimi powinniśmy wspomnieć o. Józefa Kowalskiego, który zginął w Auschwitz w 3 lipca 1942 r. czekając na przeniesienie do Dachau.

Był tam również ojciec Hilary Januszewski, ten, który wkrótce zostanie beatyfikowany przez papieża Jana Pawła II. Jest drugim karmelitą tego stulecia, który ma zostać beatyfikowany, co jest źródłem głębokiej satysfakcji dla Całej Rodziny karmelitańskiej.

Postulatorem błogosławionego o. Hilarego Januszewskiego z ramienia Polskiej Prowincji Karmelitańskiej, był o. Tadeusz Popiela OCarm.; obecnie asygnowany do Wspólnoty karmelitańskiej w Gdańsku, w której pełni funkcję: Przeora oraz Rektora św. Katarzyny Aleksandryjskiej.

Jako Bracia Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel żyjemy wiernie idąc za Jezusem Chrystusem, służąc czystym sercem i sumieniem oraz szukamy oblicza Boga żywego (kontemplacyjnego wymiaru życia), poprzez modlitwę, braterstwo i służbę (diakonia). Trzy podstawowe elementy charyzmatu dla Wspólnot karmelitańskich nie są odrębnymi, ale ściśle są ze sobą powiązane. Wszyscy żyjemy pod ochroną, inspiracją i przewodnictwem Maryi, Matki Bożej z Góry Karmel, którą czcimy jako „naszą Matkę i Siostrę”.

kontakt: o. Mariusz Płuciennik, OCarm. / e-mail: powolania@karmelici.pl lub tel. 726 047 979 /